

ПРЕДСТАВНИК ХАРКІВСЬКОГО ПОЛІТЕХУ – ЮРІЙ БОБРО

Вергун В. Г., Гончаров В. І., Цаплюк О. С.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Серед вчених ХПІ окреме місце належить Юрію Георгійовичу Бобро – автору книг, що давно стали класичними, по чавунах – «Алюмінієві чавуни», «Ізотермічна загартування чавуну», «Леговані чавуни», «Жаростійкі та ростостійкі чавуни».

Народився Юрій Григорович 1928 року в Харкові. Закінчивши 5 класів школи, у зв'язку з початком Другої світової війни, він був евакуйований, спочатку в Сталінград, куди евакуювався із заводом його батько, Георгій Андрійович; а потім, 1942 року – до Барнаула. У цьому місті Юрій закінчує курс Текстильного технікуму та вступає до Алтайського машинобудівного інституту. У 1946 році він повертається до Харкова і переводиться до Харківського механіко - машинобудівного інституту. Але повернутися всією сім'єю не виходить - в Барнаулі помирає мама Юрія, Віра Сергіївна.

Після закінчення ЗВО, матеріалознавець Юрій Георгійович Бобро вступає до аспірантури до професора -ливарника Євгена Євгеновича Фарафонов та успішно захищає кандидатську дисертацію у 1953 році. Безумовно, йому чимало допоміг у виконанні експериментів батько, який після повернення до Харкова, почав працювати начальником цеху ХЕЛЗу, але й зусилля дисертант доклав чималих, бо захистився достроково. В короткий строк Юрій Георгійович стає знаним вченим в галузі чавунів, досліджує їхні спадковості, можливості виплавки чавунів з спеціальними властивостями, отримання високоміцних та зносостійких чавунів.

Далі він одружився (1955 року), 1956 року став доцентом, у подружжя Бобро народився син Андрій (1957 року).

Але, буквально на одному диханні Юрій Георгійович у 1966 році захищає докторську дисертацію і стає професором. Його запрошують до Інституту Проблем лиття АН УРСР на посаду заступника директора інституту з наукової роботи, де він працює у 1967 – 1968 рр.

Але вже 1968 р. він перейшов на роботу до Київського автомобільно-дорожнього інституту. Потім була цікава робота на Кубі в 1977 - 79 рр., де він, як і велика кількість радянських спеціалістів, забезпечував кадрами місцеву науку та підприємства, та, після повернення на Батьківщину, знову викладання у Київському автомобільно-дорожньому інституті, а, згодом, в Луцькому технічному університеті.

Багаторічна наукова діяльність професора Бобро Ю.Г. нерозривно була пов'язана з виконанням важливих народно-господарських завдань, спрямованих на підвищення надійності литих деталей. Він є одним з основоположників теоретичних основ металознавства ливарних сплавів, їм внесений великий внесок у розробку теорії та практики отримання спеціальних ростостійких і жаростійких модифікованих і алюмінієвих чавунів. Роботи у цій галузі широко відомі науковій громадськості, отримали світове визнання.